

skattepligtige straks fra dødsfaldet, idet man har fundet det urimeligt, at der i en vis periode ikke skal betales skat af de pågældende formueværdier og deres afkastning. I overensstemmelse med det almindelige princip i nærværende lovforslag, hvorefter skattepligten til stat og kommune fastsættes efter ensartede regler, foreslås det fremtidig at gøre dødsboer indkomstsskattepligtige til kommunen efter bestemmelser svarende til statskattelovforslagets. Medens skatten under den nuværende ordning som „uegentlig erhvervsskat“ tilfalder erhvervskommunen, foreslås det, at den kommunale indkomstskat af det fuldt skattepligtige dødsbo for det kalenderår, i hvilket dødsfaldet indtræffer, skal svares til den kommune, der på dødsfaldets tidspunkt var afdødes skattekommune, men således at der, såfremt der var grundlag for at fordele den afdøde påhvilende kommunale indkomstskat mellem flere kommuner, foretages en tilsvarende fordeling af boets kommunale indkomstskat. For det eller de følgende kalenderår foreslås det, at dødsboets skat skal svares til den kommune, der ved dødsfaldet var berettiget til afdødes skat, og at denne kommune skal være enberettiget til skatten.

Til § 8.

Bestemmelserne svarer til de regler om beskatning af staten og dens institutioner, der nu indeholdes i kommuneskattelovens afsnit IV.

Til § 9.

Også personer, der ikke opfylder betingelserne for fuld skattepligt, samt udenlandske dødsboer har man ment at burde foreslå undergivet en begrænset skattepligt i samme omfang, en sådan skattepligt består til staten.

Efter de gældende regler svarer som tidligere anført udlændinge „uegentlig erhvervsskat“ til den eller de kommuner, hvori de driver erhvervsvirksomhed eller ejer fast ejendom.

Efter forslaget til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. omfatter den begrænsede skattepligt foruden indtægt ved erhvervsvirksomhed også vederlag for personligt arbejde, pensioner, understøttelser m. v., jfr. nævnte lovforslags § 2 sammenholdt med § 43. For så vidt angår indtægter af erhvervsvirksomhed og af fast ejendom foreslås det, at den kommunale skat skal tilfalde den kommune, i hvilken det faste driftssted resp. den faste ejendom er beliggende. Dette svarer stort set til den nugældende ordning. Skatten af de øvrige indtægtsformer foreslås med visse undtagelser tillagt den kommune, i hvilken den indeholdelsespligtiges virksomhed er beliggende.

Da det må forudses, at der i visse tilfælde vil kunne opstå usikkerhed med hensyn til spørgsmålet om, hvilken kommune der er berettiget til skatten, foreslås der ved bestemmelsen i paragraffens stk. 4 tillagt indenrigsministeren beføjelse til at afgøre sådanne tvivlsspørgsmål.

Til §§ 10-13.

Disse bestemmelser, der fastsætter, hvilken eller hvilke kommuner der er berettiget til den kommunale andel af selskabsskatten, svarer til bestemmelserne i den nugældende kommuneskattelovs §§ 33-36.

Til § 14.

Denne bestemmelse foreslås alene optaget ex tuto, idet det i § 40 i forslaget til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. udtrykkelig er fastsat, at opkrævning af kommunal indkomstskat og af kirkelige afgifter sker i overensstemmelse med reglerne i nævnte lov.

Til § 15.

Ifølge den nugældende kommuneskattelovs § 5, stk. 8, tilsvarende konkursboer fallentens skat indtil udgangen af det skattehalvår, i hvilket konkursbehandlingen er begyndt, altså samme regel som gælder for statsskattepligtens vedkommende, jfr. statsskattelovens § 38, stk. 5. Da der på dette område til enhver tid bør gælde de samme regler for statsskatten og kommuneskatten, foreslås det, at der alene i kommuneskatteloven optages en henvisning til de regler, der gælder for statsskattens vedkommende.

Til § 16.

Under en kildeskatteordning vil behovet for regler om bevillingsmæssig eftergivelse af kommuneskat som følge af en forringelse af den skattepligtiges økonomiske forhold selvsagt ikke være af samme styrke som under den nugældende skatteordning, hvor kalenderårets indtægt først kommer til beskatning i det følgende skatteår, i hvilket skatteyderens skatteevne kan være mindre end i det kalenderår, hvori den skattepligtige indtægt er indtjent. Under en kildeskatteordning, hvor skatterne betales løbende samtidig med, at den skattepligtige indkomst erhverves og således, at skattens størrelse til enhver tid afpasses efter indtægten, vil der ret sjældent være grundlag for lempelse af skatten. I visse situationer vil det imidlertid fortsat kunne være rimeligt at indrømme en lempelse, f. eks. i tilfælde, hvor slutskatten viser sig at overstige de i årets løb foreløbigt erlagte beløb og skatteyderen som følge af sygdom eller andre forhold nu vil kunne have vanskeligt ved helt eller delvis at